

کتیبی " فراشة تەتەر بآسەرھا " کۆمەڵە شیعریکی شاعیر "جەمال غەمبار" ه بە زمانی عەرەبی. شاعیر هیندیک له شیعەرەکانی هەر بە زمانی عەرەبی نووسیوه و، هیندیکیانی له بنه‌ره‌ندا به زمانی کوردی نووسیوه و پاشان بۆ سەر زمانی عەرەبی وەرگیراون. ئەم کتیبە، چاپی یەکەمە و سالی 2002 له رینگە ی دەزگای چاپەمەنی " المدی "وه له سووریا چاپ کراوه؛ نینگاری بەرگ، هونەرماند "جبر علوان" کیشاویەتی (ISBN 2-84305-606-X).

شاعیر جەمال غەمبار، خەلکی خوارووی کوردستانە. ئەم کەسایەتییه بەرابەرخوازە، له بواری راژەکردن بە وێژە ی کوردی، خاوەنی چۆرەھا هۆنراوه ی بەپیز و جوانە، لەناو ئەوانەشدا شیوهنی ئەنفال و هەلەبجە ی شههید کە جینگای شانازی ئەو و سەرنجی خوینەری کوردن. هاوکات، ته‌واوی سیاسەته نامرؤقايەتییه‌کانی قاتوقری گەله‌که‌ی له لایەن داگیرکەرانه‌وه، وه‌ک زۆر به‌ی ده‌ست‌ه‌نگینانی تر، خستووه‌ته سەر کاغەز و به زه‌بری جوامیرانه‌ی وشه‌ی ر‌ه‌سه‌نی کوردی له ر‌وویان وه‌ستاوه‌ته‌وه. له باری کۆمه‌لایه‌تیدا، خالکی گرینگ کە مافی ئافره‌تانی کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واریه، کاک جەمال تا ترۆپک داکوکی لئ کردوو و هه‌میشه پشتوپه‌نای خه‌لکانی سته‌مدیده و به‌شخوارا و بووه و باوه‌ری به پیشکەوتن و زانست و داهینانی نوێ هه‌بووه له هه‌موو بواره‌کاندا. له ئەنجامیشدا، هەر ئەو خاله‌ش یه‌ک له‌و هۆکارانه

بووه که بوونه‌ته هۆی دهر به‌ده‌ری ئەو شاعیره له زیدی خۆی و ئیستا خۆی و خیزانه‌که‌ی و منداله‌کانی له ولاتی ئوسترالیا ده‌ژین.

له راستیدا، زۆر که‌م له به‌ره‌می ر‌ووناکییرانی کورد بۆ سەر زمانه‌ بیانییه‌کان وەرگیراون و، گه‌لی کورد له‌م میانه‌شدا هه‌ژاری پیوه‌ دیاره و هەر به‌و شیوه‌یه‌ش له زمانه‌ بیانییه‌کانه‌وه بۆ کوردی، واته کاری وەرگیران به‌ گشتی له‌ناو کورددا وه‌کوو پیوست به‌ ئەنجام نه‌گه‌یه‌نراوه و ئەوانه‌ی کاتی خۆیان له‌و پیناوه‌دا ته‌رخان کردوو، زۆر نین. به‌و شیوه‌یه، خوینەری کورد، خۆی زیاتر هه‌ولی داوه ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌کانی تر بخوینیته‌وه و ر‌ووناکییرانیان بناسن. گه‌لی کورد، میژوویه‌کی دوورودریژی ئەده‌بی هه‌یه، که سەر‌ه‌رای ئەوه‌ی به‌شیک ئیجگار گه‌وره‌ی نه‌نووسراوه‌ته‌وه، هه‌موومان تا ئیستاش سوودی لئ ده‌بینین. چیرۆک و ئەفسانه و هۆنراوه‌ی وا هەن که سەدان ساله‌ له‌ ناخی کۆمه‌لگای کورده‌واریه‌وه هه‌لقولاون و، هەر دەم به‌ دەم ماونه‌ته‌وه، به‌بی ئەوه‌ی وشه‌یه‌کیان بخریته‌ سەر کاغەز، دیاره مه‌ترسییه‌کی گه‌وره هه‌یه که له‌ داهاتوودا، شوینه‌واریان نه‌مین و به‌مه‌ش زیانیکی تر به‌ کولتوری کورده‌واری ده‌گات. هه‌روه‌ک "ئیدمؤندس" له‌ لیکۆینه‌وه‌کانیدا له‌سەر کورد پێی وایه، کورد میژوویه‌کی ئیجگار ده‌وله‌مەندی هه‌یه له‌ بواره‌کانی ژياندا، که‌چی به‌شیک زۆری لای شاراوه‌یه و ئەویش هۆیه‌که‌ی ئەوه‌یه که له‌ لایەن ر‌ۆشنییرانی خۆیه‌وه نه‌نووسراونه‌ته‌وه.

ئەگەر بێت و نووسەران تەنھا هەر ئەو بەکن کە ئەو لیکۆلینەوانەیی لەسەر کورد و کوردەواری بە زمانەکانی تر هەن، بیاکەنەو بە کوردی، ئەوا بە یەکیک لە خزمەتە هەرە گەورەکانی کۆلتوووری کوردی دەژمێردری، بە هەمان شیوەش گەر بێت و بەرھەمی پۆشنییرانی کورد بۆ سەر زمانی نەتەوەکانی تر وەر بگێردری، ئەوا بە دلنایییەو خۆینەران و نووسەرانی ئەو نەتەوانەش (هەر وەک چۆن ئیئمە، ئەوان بە نموونە دەھیننەو) رێستە جوانەکانی پووناکییرانی کورد بە نموونە دەھیننەو و سوودی لێ دەبینن.

گەلی کورد تەنھا لەو لایەنەو زیانی پێ نەگەیشتوو، بەلکوو لەو لایەنەوێش کە لە سەدەکانی رابووردوودا، کۆمەلێک دەست رەنگینی ناوداری بە یەکیک لە زمانە دراوسیکان بەرھەمە ئەدەبییەکانیان پێشکەش دەکرد و بەو شیوەیەش کۆمەلگا لێیان بێش دەبوو.

کتیبی " فراشة تتحر بأسرها "، لە لایەکەو هەستی کە بۆ پەرەپیدانی کاری وەرگێران و، لە لایەکی تریشەو هەستی ناسکی شاعیر بەرانبەر بە نیشتیمان و ستەمی زۆرداران لە دژیدا و هەستە مروفایەتیەکان دەخاتە روو، بۆ نموونە لە هۆنراوەی " أوراق " لاپەرە 58دا کە بۆ هەلەبجە نووسراوە، شاعیر بەم شیوەیە هەستی دەردەبری:

لي و زمن صغير يخرج من فضة عينيك
لي و نسوة عريات يخرجن من منوى ليل زمردى...
الشعر جاهز.. وتوارى عشاقك مفتوحة
حذار من زهرة مشاكسة
خرجت لتوها من فسحة الرمالو
خرجت لتوها و كى تعلو أكوام العنب
والمدن الضائعة فى عز حدائق الظهيرة!

جئنا.. من أين جئنا؟!
من غابة، سقطت بجانب دم الحلاج
من غابة، كان نصيبها الرسوب فى دروس الكيمياء..
من غابة مجللة بدا، الحروق والقيء الرمادى..

إنها غابة جميلة، رأيتها وقبل الرحيل
تركن إلى خاتمة الأمجاد..
رأيتها تصلى، وتبكي..
وتنام على كفى عرافة، تضحك وتنبئ بمجيء مطر
يحمل زخات أموت
ومذابح الصغار!
تنبئ بمجيء السفن المحملة

بعناد الفقرو وقرصان المراجعة..

جئنا.. من أين جئنا؟
إنها جملة عنيدة كعنادك الطفولي..
إنها أغنية رائعة، كتشردك الأرجواني..

كم هي متعبة، وشاقة، أسفارك نحو بلاد القمر..
أستمحك شعرا،
إنهم يقتادون ظلك، يقتفون أثر غفوتك..!
مطر من الذنوب..
وابل من الاعترافات المبتذلة
وذائب، تعوي.. وتعوي!

من أين جئنا؟
إنها امبرا ورية الكيمياء، تستظل بسماء فولتك
والعالم أنها، كان يتفرج على اغتصاب نهديك..
هكذا أبصرتهم، معصوبة الضمائر واللسان
أمام خمسة أحرف،
"حاء.. لام.. باء.. جيمو
وأخرها، "التاء المدورة"!
إنها خمسة أحرف، حملت في قاع موتها
خمسة آلاف من الشموع الطاهرة!

أستمحك شعرا..
ها هي قصتك المائبة
وها هي قصيدة جنتي، تحملني..

وأنا، أنتظر مجيئك في محطات لأفق الأخيرة..
فليكن موعدنا، لقاؤنا، في "حكايات جدتي"!
فليكن حبنا الطوعي، موعدنا مع الموت القسري
مذفوشا على أوراق سقطت في الآتي
وتورق في الماضي..

أوراق سقطت من جغرافية كائن، كان اسمه "حلبجة"!